

Armonia interioară, esența evoluției spirituale

Motto:

”Dacă urmăriți să realizați armonia lăuntrică, armonia va cuprinde și locul unde trăiți, oamenii din jur, căci totul este în parte și partea în tot. Trimiteți către toate ființele din univers gânduri de iubire, sănătate, fericire, pace lăuntrică și prosperitate”.

Joseph Murphy

Cuprins

Scurtă justificare a abordării acestui subiect	3
De ce e necesară evoluția spirituală	3
Ce este de fapt armonia?	6
Care e rolul armoniei în evoluția spirituală	7
În ce constă armonia cu tine însuși?	7
În ce constă armonia cu natura?	10
În ce constă armonia cu Universul?	12
Și o concluzie finală.....	12

Scurtă justificare a abordării acestui subiect

Sunt tocmai întors de pe cel de al 7-lea Camino. De data asta am plecat de la Porto și am urmat Camino Portughez de Coastă. A fost un traseu "super perfecto", asta ca să mă parafrazez pe mine. Am finalizat jurnalul și scriindu-l am realizat faptul că ceea ce am simțit în cele 27 de zile în care am fost identificat cu un pelerin, a fost acea senzație de "armonie" atât cu mine, dar și cu tot ce m-a înconjurat.

Am plecat dintr-o lume "zgomotoasă" și m-am întors în aceeași lume. Așa am realizat faptul că între plecare și revenire a existat un ceva care nu se aseamăna deloc nici cu ce lăsasem, dar nici cu ce regăsisem. Am încercat să definesc acel ceva, și spre surprinderea mea, nu am reușit să definesc acea stare în care am existat între cele două etape ale vieții mele de unde plecasem și unde mă întorsesem. Singurul lucru pe care am reușit să îl identific, a fost existența unei "armonii", stare care e foarte greu de a fi explicată, care de fapt e o stare ce trebuie trăită pentru a fi înțeleasă. Acesta e motivul care m-a determinat să încerc să vă relatez stările pe care Camino mi le-a oferit cu generozitate.

Eu cred că tocmai acesta e misterul ce se cheamă Camino. Dacă ar fi să găsec un sinonim al misterului numit Camino, ar fi "armonia". Camino nu este altceva decât o stare de armonie în primul rând cu tine și apoi o armonie cu tot ce e în jurul tău.

De multe ori am spus că pentru mine, după prima zi pe Camino, are loc un fenomen similar cu "formatarea unui HD", formatare care te decuplează de tot zgomotul produs de viața noastră cotidiană. Ajungi să descoperi că nu ești singur, că nu ești izolat, ci descoperi că ești o parte a unui întreg de care nu fusesseși conștient că există și de care nu ai fost nici-odată despărțit. Ajungi să descoperi faptul că ceea ce e în jurul tău nu e altceva decât casa ta reală, casă pe care simți nevoia să o respecti, să o protejezi și mai ales să o iubești.

Dacă toate aceste lucruri îți devin clare, nu vei mai dori să faci niciun rău celei cu care te identifici. Ei bine, aceasta se cheamă ARMONIE.

Cum e și normal, există mai multe domenii în care se manifestă armonia:

- armonia cu tine însuși
- armonia cu natura
- armonia cu Universul

Un lucru e cert, nu poți fi în armonie cu Universul dacă nu ești în armonie cu natura, și nu poți fi în armonie cu natura, dacă nu ești în armonie cu tine însuși.

Și mai e un aspect care ține tot de armonie, nu poți evolua spiritual, decât dacă ești în armonie cu Universul. De aceea am decis să abordez această temă.

De ce e necesară evoluția spirituală

Referitor la evoluție trebuie să avem în vedere faptul că evoluția are loc în două planuri: în plan fizic și în plan spiritual.

Evoluția în plan fizic este fenomenul prin care o populație de organisme vii își transformă treptat caracterele fizice și comportamentul, pierzând anumite caractere sau obiceiuri sau căpătând caractere și obiceiuri noi, ceea ce modifică specia, și uneori creează, dintr-o populație unică, două populații diferite (noi varietăți sau specii: acest fenomen fiind denumit

”speciație”, iar fenomenul invers, fiind ”hibridarea naturală”, fenomen ce contopește varietăți diferite într-o populație unică). Evoluția, privită din acest punct de vedere, presupune deci, schimbarea caracteristicilor ereditare ale populațiilor biologice de-a lungul generațiilor succesive. Aceste caracteristici sunt expresiile genelor care sunt transmise de la părinte la urmași în timpul reproducerii. Caracteristici diferite tind să existe în cadrul oricărei populații ca urmare a mutației, recombinării genetice și a altor surse de variație genetică.

Evoluția are loc atunci când procesele evolutive, cum ar fi selecția naturală (inclusiv selecția sexuală) și deriva genetică acționează asupra acestei variații, ceea ce duce la anumite caracteristici mai comune sau mai rare în cadrul unei populații. Acest proces de evoluție a dat naștere biodiversității la toate nivelurile de organizare biologică, inclusiv la nivelurile speciilor, organismelor individuale și moleculelor.

Ei da, aceasta e o definiție veridică a evoluției, dar mai suntem ”participanți” și la o altfel de evoluție, și anume ”evoluția spirituală” ce se desfășoară în cadrul populațiilor deja stabilizate evolutiv ca specie. La această evoluție mă voi referii în continuare.

Spiritualitatea autentică prin iubirea de sine necondiționată este calea evoluției în întregul Multivers, aici unde ne aflăm noi în dimensiunea 3, universul fiind în dimensiunea 6. Ea este legată, în mod indisolubil, de starea de fericire autentică.

Dar ce înseamnă de fapt evoluție spirituală? Evoluție spirituală înseamnă o dezvoltare continuă spre contopirea cu Divinul. Evoluția spirituală nu este altceva decât optimizarea modului în care funcționează ceva. Este o tendință naturală către mai bun, mai bine, către un anumit grad de perfecționare a viziunii proprii despre viață și despre creație.

Succesul evoluției spirituale autentice este cel mai mare țel pe care-l poate experimenta o ființă umană.

Dacă ai o inimă plină de iubire necondiționată și o minte activă, plină de pozitivitate și optimism și o legătură bună, permanentă, creată conștient cu amândouă, atunci îndeplinești condiția necesară pentru a-ți dezvolta toate abilitățile interioare latente și pentru conectarea mai profundă cu Sinele tău propriu.

Asadar, luând toate acestea în considerare, vom putea înțelege că integrarea la toate nivelele finite ale spiritualității autentice, de fapt, duce de fapt către optimizarea modului în care evoluăm ca și conștiință, prin orientarea atenției către interiorul nostru, prin găsire de soluții pentru situațiile ce apar în viață, în interiorul nostru, începând cu primul nivel, acela de conștientizare a noastră ca ființe energetice care trăiesc în același timp în două planuri energetice: în planul fizic, material și grosier (corpul fizic) dar și în planul eteric, subtil și elevat (spiritul și sufletul), ghidându-ne permanent și conștient după Legea iubirii necondiționate și a Legii Rezonanței.

Deci, doar în noi găsim, de fiecare dată, toate răspunsurile la situațiile ce apar de rezolvat în viața noastră, pentru că suntem spirite unice, cu experiențe unice și cu moduri de a percepe viața unice. Nu ne putem compara unii cu ceilalți în niciun domeniu al vieții de pe Terra și nici nu putem găsi răspunsuri la situațiile din viețile noastre unice în exteriorul nostru, indiferent câte puncte comune am crede că găsim în mod aparent.

Spiritualitatea autentică este calea pentru îmbunătățirea modului în care trăim, gândim, simțim, percepem cu simțurile din planul fizic și care ne permit să acționăm într-un anumit fel într-o anumită situație.

Profunzimea spiritualității autentice include totul, începând de la modul în care ne petrecem timpul, până la ceea ce și cum mâncăm, dormim, comunicăm, cum creem abundența și prosperitatea proprii adevărate etc.

Iar cea mai bună cale de a înțelege un principiu ce ține de spiritualitatea autentică, de fapt, poate singura cale, nu e să citești despre ea într-o carte, într-un grup de pe fb sau de pe net, sau să auzi pe cineva explicând principiile spiritualității autentice, ci să-l pui într-un context care să demonstreze minții proprii cum funcționează. După ce-l vei simți, percepe, vedea în acțiune, mintea ta va ajunge la o convingere absolută și sigură. Iar acest lucru o va elibera definitiv de modelul unei minți care creează inconștient și automat.

Ei bine, tocmai această stare de autocunoaștere, de conștientizare a poziției noastre în mediul în care coexistăm cu alte ființe, ți-l oferă Camino.

Spiritualitatea autentică și felul în care evoluezi pătrund fiecare aspect din întreaga ta viață și dincolo de ea. Ea este modul în care tu EXIȘTI.

Este cea mai puternică și importantă parte din ceea ce tu reprezinți, dar și din modul în care trăiești. Este lumina pură interioară care te ghidează în toate deciziile pe care le iei și baza nivelurilor superioare de evoluție în Multivers.

Spiritualitatea autentică este ceea ce TE DEFINEȘTE ca esență umană.

Un filosof celebru (Platon) a identificat că cele mai importante întrebări pe care o ființă umană le poate avea sunt:

- Ce este adevărat pentru mine?
- Ce este bun pentru mine?
- Ce este frumos pentru mine?

Iată cum încă din anii 1920, Buckminster Fuller, viitorolog american, s-a hotărât la 32 de ani să facă un experiment pentru a vedea dacă o persoană oarecare așa cum era el la momentul respectiv, fără un ban în buzunar și total necunoscut, ar putea să-și schimbe total viața dar și lumea din jur. În acest sens, s-a hotărât să lase definitiv trecutul deoparte, să renunțe la modul de gândire comod și limitativ și s-a întrebat: "Dar dacă?", întrebare care i-a schimbat total modul în care s-a perceput pe sine însuși.

Nu numai că a devenit arhitect, inventator, autor de cărți și teoretician de sisteme, designer, filozof și viitorolog, dar între 1927, când a început experimentul, și până în 1983, anul când a murit, a scris 28 de cărți, a primit 44 de distincții, a înregistrat 25 de brevete de invenții în S.U.A. și a schimbat total mentalități și percepții asupra vieții de pe Terra, din Univers și legăturile dintre ele.

Spiritualitatea este în noi și este cheia pentru a răspunde la toate aceste întrebări și care tocmai acestea o fac să fie autentică.

Când lucrezi la spiritualitatea ta și faci progrese de care ești CONȘTIENT, te SIMȚI FERICIT în interiorul tău. Te simți împlinit. Secretul armoniei este progresul evoluției spirituale. Asadar, dacă vrei să fii fericit, atunci, fă progrese prin muncă perseverentă cu tine, apreciază-le și o să te simți fericit. Fericirea aceasta autentică este leacul pentru depresia, tristețea și singurătatea oricărei persoane.

Dar mai presus de toate, integrează-ți spiritualitatea în viața de zi cu zi. Asta pentru că realitatea, în acest context, este doar un instrument de învățare. Este un mecanism de feedback: atunci când iei o decizie greșită, ești atenționat în legătură cu o scădere a calității

vieții tale. În acest fel, noi, esențele umane ÎNVĂȚĂM atât din reușitele noastre, cât și din eșecurile și greșelile noastre.

Realitatea este nimic mai mult decât un joc pe care e necesar să îl pui în practică în scopul de a evolua, folosind instrumentele date de către Univers (legi universale etc.).

Cam plictisitor capitol, dar necesar, cred eu. Vedeți dragii mei, toate aceste lucruri mi s-au relevat pe drumurile mele pe Camino, de aceea vă îndemn să intrați și voi în acest proces de autocunoaștere și reconciliere cu voi înșine, proces ce va genera în final ARMONIA la care aspirăm cu toții.

Ce este de fapt armonia?

Armonia, este un principiu fundamental al vieții. Acesta joacă un rol esențial în atingerea succesului în orice domeniu al existenței noastre. Armonia este efectul final al iubirii. Dacă vorbim de iubirea față de noi înșine, atunci e vorba de armonia cu noi înșine, dacă vorbim de iubirea față de tot ce ne înconjoară, atunci vorbim de armonia cu natura, iar dacă vorbim de iubirea supremă, atunci e clar că ne referim la armonia universală. Vedeți, pe toate aceste lucruri aveți ocazia să le descoperiți și să le redescoperiți pe Camino.

Armonia ne conduce spre echilibru, înțelegere și integrare a diferitelor aspecte ale vieții noastre, fie că este vorba despre relațiile interpersonale, carieră, sănătate sau dezvoltare personală. Atunci când suntem în armonie cu noi înșine și cu lumea din jur, deschidem uși neexplorate și ne descoperim potențialul maxim.

Pentru a înțelege importanța armoniei în succesul nostru, trebuie să privim succesul într-un mod holistic, într-un sens mai larg decât simplele realizări materiale sau profesionale.

Succesul autentic implică atingerea unei stări de împlinire și satisfacție pe toate planurile vieții noastre. Este un echilibru între realizări personale, relații sănătoase, bunăstare emoțională și spirituală, și o conexiune profundă cu lumea din jurul nostru.

Armonia interioară este cheia către succesul durabil. Atunci când suntem în armonie cu noi înșine, ne cunoaștem valorile, pasiunile și scopurile și le trăim autentic, ne simțim împliniți și motivați. Ne asumăm responsabilitatea pentru propria noastră fericire și ne creem un mediu intern favorabil dezvoltării noastre personale și profesionale. Prin cultivarea unei stări de echilibru, acceptare și iubire de sine, putem depăși obstacolele și neputințele și putem naviga cu încredere în direcția succesului pe care ni-l dorim.

De asemenea, armonia în relațiile interpersonale este esențială pentru succesul nostru. Relațiile sănătoase și pline de respect, compasiune și înțelegere contribuie la starea noastră de bine și la dezvoltarea noastră personală. Atunci când ne înconjurăm de oameni care împărtășesc valorile și obiectivele noastre și ne sprijină în creșterea noastră, suntem mai susceptibili să atingem succesul și să ne îndeplinim potențialul.

Armonia înseamnă și integrarea între muncă și viața personală. O echilibrare sănătoasă între carieră și timpul petrecut cu familia, prietenii, pasiunile și hobby-urile ne ajută să menținem o stare de bine și să fim mai productivi și creativi în activitățile noastre. Neglijarea unei părți a vieții în favoarea celeilalte poate duce la dezechilibru și poate afecta nivelul de succes pe termen lung.

De asemenea, armonia cu mediul înconjurător este crucială pentru succesul nostru. Înțelegerea și respectarea legilor naturii, ecologia și echilibrul dintre noi și natură sunt

esențiale pentru o viață armonioasă și pentru prosperitatea noastră pe termen lung. Atunci când suntem conștienți de impactul nostru asupra mediului și acționăm în mod responsabil și sustenabil, creăm un fundament solid pentru succesul nostru și pentru binele comun.

În concluzie, armonia este o forță fundamentală în atingerea succesului în toate aspectele vieții noastre. Ea este un proces continuu și dinamic, care implică echilibrul și integrarea diferitelor aspecte ale existenței noastre. Prin cultivarea armoniei interioare, relaționale și cu mediul înconjurător, putem crea condițiile necesare pentru a atinge succesul autentic și a trăi o viață împlinită și satisfăcătoare.

Armonia se află la baza oricărui succes, a oricărei realizări spirituale sau materiale. Înainte de a întreprinde orice, învățați să vă concentrați asupra armoniei și veți putea atunci realiza lucruri care vor da rezultate pentru eternitate.

Ei da, armonia e chintesența vieții și de aceea ea trebuie descoperită și mai ales redescoperită. Camino m-a făcut să înțeleg acest lucru, Camino mi-a arătat drumul către mine însumi și mi-a arătat ce înseamnă de fapt armonia. Încercați și voi și veți fi fericiți.

Care e rolul armoniei în evoluția spirituală

Așa cum am spus mai sus, nu poate exista evoluție spirituală dacă nu există armonie. Armonia se câștigă, nu se dobândește. Armonia nu este altceva decât înlăturarea oricăror energii negative din propriul corp în favoarea energiilor pozitive, adică mai concis, concentrarea numai pe iubirea cu tine, dar și cu tot ce e în jurul tău.

Camino tocmai asta face, te scoate din cotidian și îți dă posibilitatea de a face "cunoștință" cu tine însuși. Această reconciliere cu propriul Sine nu e posibilă în contextul existenței noastre în cotidian, dar pe Camino, atunci când te izolezi de tumultul cotidian, descoperi ca tu nu ești de fapt singur, descoperi faptul că ești o compilație între ceva fizic și ceva spiritual. Aceasta este de fapt "Efectul Camino", efect cărora multora le-a deschis orizonturi noi.

Efectul Camino este prezent în viața noastră indiferent dacă ești pelerin sau nu. Efectul Camino există, dar numai tu poți decide dacă în urmezi sau nu. Ce face Efectul Camino, ei bine acest fenomen numit Camino, îți creează posibilitatea de a descoperi că el există manifest în viețile noastre. Singura problemă este legată de scopul pentru care te afli pe Camino.

Am mai spus și cu alte ocazii, cei care se declară "pelerini" pe Camino pot fi împărțiți în patru categorii: cei care merg pe Camino pentru că e "cool" dau "trendy", cei care merg pe Camino fiind habotnici religioși, cei care merg pe Camino pentru că e un "vacanță" ieftină, și cei care merg pentru ridicare spirituală. Ei bine, aceștia din urmă sunt practic beneficiarii "Efectului Camino".

În ce constă armonia cu tine însuși?

Unii ar putea spune simplu: "nu e chiar așa de simplu" să crezi o armonie cu tine însuși.

Iar eu le spun că, surprinzător, este simplu. La început e necesar ceva exercițiu și un anumit efort de voință, apoi pur și simplu, ca orice pe această lume, magica putere de a stăria de "a fi tu însuși" devine obișnuiță și astfel dilema e rezolvată. Această miraculoasă descoperire o facilitează chiar Camino.

Emoțiile sunt date de gânduri, (nu invers cum deseori se spune), gândul poate fi controlat de conștiința din spatele gândului, adică de acea "a doua voce", care întotdeauna ne sfătuiește înțelept și ne îndrumă corect. Acea voce divină, a îngerului păzitor, ori a conștiinței înalte la care, teoretic, este accesibilă tuturor oamenilor, așa că pot s-o asculte, dacă vor, asta chiar dacă din nefericire puțini o ascultă, chiar dacă o aud, și mai puțini o urmează intrând cu adevărat în acțiune.

Dacă stai în liniște și îți asculți "aceia voce", vei ști că aceea e vocea divină din tine, e sfătuitoarea tău interior. Apoi după ce asculți ce îți spune, stai în liniște și fii atent la ce simți, respectiv "la emoțiile" pe care le declanșează. Gândul acela, ți-a dat o emoție pozitivă? Dacă da, atunci treci la pasul următor, "intră în acțiune". Pune în practică ceea ce vrei și simți ca fiind pozitiv. Astfel vei fi în armonie sub toate cele 3 aspecte: gând, emoție, faptă. Astfel vei fi tu însuși, pe calea ta divină, dar trebuie să fim atenți și la un alt aspect important, care este evitarea dizormoniei din jurul nostru, respectiv a oamenilor, ori situațiilor care ne iau din putere.

Dacă simțim că ceva, ori cineva ne enervează peste puterile noastre, dar continuăm să ne agățăm de situație, relație, ori acțiune, "suntem în dizarmonie" cu noi înșine, dar implicit și cu Universul.

Mintea divină ne spune: "mergi mai departe, ieși din situație", mintea umană, ne spune, „lasă... poate totuși se schimbă ceva, așa de la sine", ori „nu-l pot lăsa săracul/săraca, mi-e milă de el/ea". Iar eu aș întreba o astfel de persoană, dacă îi este cumva milă și de ea însăși vreodată. Dacă e conștientă de existența divinității din sine, și dacă își iubește propria divinitate. Răspunsul deseori e irelevant, pentru că în realitate o astfel de persoană nu se iubește pe sine, asta pentru că nu a ajuns în stadiul de a fi conștientă de asta. Și astfel se trezesc mergând pe un drum prost, din inerție, ori din dorința de a face pe plac altuia, ori din credința greșită că se va schimba ceva fără ca tu să faci ceva pentru asta.

Dar trebuie să ținem cont de faptul că "nimic nu e întâmplător", deci ...

Toți putem trece, sau am trecut cândva prin astfel de situații, datorită unui aspect psihic/sufletesc nerezolvat. Însă e necesar să fim conștienți că suntem în acele situații neîntâmplător și să ne întrebăm, ce avem de învățat din situație. Răspunsul o dată primit, vom păși un pic mai înțelepți mai departe. Sau, uneori chiar dacă răspunsul nu a venit pe loc, o dată întrebarea pusă, vom avea parte la momentul potrivit de răspuns. Pentru că dacă ești prea tulburat, deseori îți e mai greu să recunoști un răspuns.

Să nu vă fie de mirare dacă unica noastră lecție este să învățăm să ne iubim pe noi înșine spunând "nu". Nu vampirismului energetic, Nu profitorilor, Nu nesimțitorilor, Nu hoților de timp, adică practic tuturor oamenilor care cred că totul li se cuvine doar lor, ori acelor oameni cu care "nu mai rezonăm", datorită faptului că au ales "să nu evolueze", dar le place să se folosească de noi.

Vedeți dragi prieteni, din acest motiv "Efectul Camino" e atât de benefic și eficient. Am spus de multe ori, la două zile după ce am pus piciorul pe Camino, parcă mi s-a "formatat HD-ul", și ca prim efect, încep să reaud "cea de a doua voce", vocea Eului meu Divin. Asta e secretul "Efectului Camino".

Să nu uităm că viața are mai multe aspecte, armonizează-le "pentru a te simți bine" și a începe un ciclu numerologic pe o linie pozitivă, benefică, identifică toate aspectele vieții tale ... și caută să trăiești armonia în toate, pentru că toate îți aparțin, iar noi suntem "un tot", asta e chintesența armoniei interioare ce asigură condițiile necesare pentru o evoluție spirituală. Deci fii în armonie cu trupul, mintea și inima. Comunică întotdeauna cu ele. O relație de

iubire reală, e o relație pe toate cele 3 aspecte ale ființei: minte, inimă, trup. Comunicarea în relații "este esențială". Ascultă-ți sufletul, întreabă-ți mintea, și îmbrățișează ce simți. Fii împreună cu cel/cea cu care te simți bine, și dă pace și bucurie clipelor tale. Dacă ceva nu este așa cum dorești, atunci comunică, și apoi iar comunică, doar cel cu care poți comunica liber și sincer îți poate fi un adevărat partener. Iar dacă nici comunicarea nu rezolvă situația, atunci pleacă. Dă drum liber sufletului tău să se bucure de viață și să iubească. Doar liber fiind vei întâlni pe acel cineva dorit de sufletul tău. Este firesc să avem o pereche, este firesc să experimentăm iubirea reciprocă, împliniță, înălțătoare.

Nu te crampona de o meserie ce nu-ți place. Ești aici pe Pământ cu o menire anume. Acea menire este talentul tău, ceea ce știi să faci foarte bine și astfel e necesar să dăruiești iubire celor din jur. Doar astfel vei avea satisfacție. Doar astfel vei simți că ai construit ceva pentru tine și ceilalți, nu că muncești trăgând la jug precum un animal de povară. Toți avem menirea noastră. Intră în armonie și află. Apoi treci la treabă, fă ceva pentru visul tău, pentru acel lucru spre care ai înclinație și aptitudini și fă ca armonia să te călăuzească.

Nu te lăsa călcat în picioare. Am înțeles că nu există oameni perfecți, dar există prietenie perfectă. E acea prietenie în care te simți bine. Te simți tu însuși/însăși. E atunci când ambii prieteni știu să cedeze uneori, în care este prezent compromisul. Dar acel compromis ce nu doare, ci care aduce echilibru, care aduce ... armonie. Nu poți avea gusturi comune 100% cu cineva, ci doar în mare parte, dar pentru acele procente în care potrivirea lipsește, un prieten adevărat știe să compenseze. Un prieten adevărat știe să asculte, dar știe să păstreze un echilibru între confesiune și ascultare, știe să dea importanță atât persoanei lui, cât și persoanei tale. Întotdeauna am fost de părere că nu poți fi prieten decât cu cei de același nivel de conștiință ca și tine, restul ... sunt vampiri energetici, ori oameni ce joacă un cu totul alt rol pentru tine: cunoștințe, colegi, elevi/discipoli, vecini, ori diverși trecători printr-o perioadă de viață. Am avut dreptate. Armonia în prietenie se naște din echilibru, empatie, iertare, dăruire, bucurie.

Orice poți face, dar nu te poți minți pe tine. Sau dacă o faci, vei simți imediat haosul. Dacă tu ai un anumit tip de persoanlitate, dar vrei să pari altfel, doar pentru a fi pe plac altora, vei ajunge cu siguranță în starea de dizordine. E necesar să adopți stilul care ți se potrivește, începând cu îmbrăcămintea, și continuând cu profesia, distracțiile, prietenii, achizițiile. Spre exemplu, nu te îmbracă într-un anume fel doar că este la modă. Nu te duce în anumite locuri doar ca să te dai mare, ci doar dacă chiar dorești să le vezi, ori știi că te simți bine acolo, nu fă o profesie doar că îți aduce bani și renume, ci pentru că îți place, nu îți lua o mașină care nu-ți place doar că e scumpă ori că are o anume persoană care ție îți place. Vezi mai întâi dacă ți se potrivește ce îmbraci, ce faci, unde mergi și ce îți cumperi. Vezi dacă atitudinea ce o afișezi în relații, e cea care reflectă personalitatea ta reală. Vezi dacă locurile pe care le frecventezi, chiar sunt cele ce îți aduc satisfacție ... sau faci toate astea din dorința de imitație, ori pentru a fi la modă, pentru a epata, ori fugi de singurătate, ori nu știi niciodată ce vrei cu adevărat, ori cum ești tu însuși/însăși. Dacă nu știi atunci "află" gândind și simțind. Iar aflând vei trăi în "adevăr", vei trăi în armonie cu viața.

Se spune că nu poți iubi pe nimeni dacă nu te iubești pe tine. Este adevărat. Ne spune și Iisus: "Iubește pe aproapele tău ca pe tine însuși", deci nu mai mult, nu altfel, nu ca pe altcineva. Mulți fac pe sfinții și ... se „sacrifică”. Mulți dăruiesc până la frustrare. Mulți își arogă misiunea de salvatori (unii pe bani, alții gratis, tot același lucru îl fac). De fapt vor să se salveze pe sine, însă nu au ajuns să conștientizeze acest fapt. Și-au întrerupt comunicarea cu ei înșiși, și se uită doar în exterior. Doresc să ajute, însă știu instinctiv că astfel vor fi la rândul lor ajutați. Simt legea aceea a compensației. Dăruiește și vei primi. Da, este adevărat, că fiecare are misiunea de a dăruia ceva lumii. Gratis și necondiționat. Însă limita este "bucuria simțită în sine" atunci când dăruiești ceva. Este "echilibrul" dintre timpul dedicat ție și cel dedicat celorlalți, între detașarea cu care ajuți, și obsesia de a ajuta. Între bucuria de a

face bine și credința că fără tine alții ar fi pierduți și neconsolați. Simte-te bine, și fă-i și pe alții să se simtă așa, însă NU cu prețul bucuriei tale. Aceasta e limita, aceasta e adevărata iubire. Acea iubire care dăruiește fără să simtă frustrare. Adică acea iubire care este primită, care simte că e apreciată, că e de folos, că este un "dar real". Când simți asta n-ai cum să te simți furat, ori frustat. Nici nu vrei compensații, căci ai atins "armonia" din tine.

În concluzie...

În mod cert suntem la începutul unui ciclu evolutiv, trăim bucuria unui început. Pentru fiecare din noi acest început poate căpăta o nuanță ușor diferită în funcție de mulți factori, însă el rămâne totuși un început.

În mod firesc, fiecare ne vom afla fiecare în alt an personal. Iar acest lucru are importanța sa. Din punct de vedere spiritual și al lecțiilor karmice, nu întâmplător începutul ciclului cosmic, corespunde cu un anumit an din viața ta. Acolo ai de lucru, acolo ai nevoie de armonie, fie să o înveți, fie să o exteriorizezi, fie să îi conduci și pe alții pe drumul ei prin exemplul personal.

De aceea, alege armonia, și astfel vei găsi bucuria de a fi și iubirea ascunsă în clipă. Toate aceste reflecții legate de armonie și de modul cum ea este promotorul evoluției spirituale, Camino m-a ajutat să le înțeleg.

În ce constă armonia cu natura?

De cele mai multe ori, suntem încântați să descoperim minunata armonie și frumusețe a naturii atunci când, de pildă, ne plimbăm pe o pajiște înflorită într-o zi splendidă de vară, sau pe o plajă cu nisip auriu fierbinte udat de valuri jucăușe.

Deși nu suntem avizați, fiecare dintre noi remarcăm faptul că plantele au un anume mister al lor și intuim că el trebuie să se datoreze unei cauze tainice, sau că simfonia valurilor are ceva astral. Este imposibil să nu simțim cu fiecare ocazie încântarea pe care ne-o produce parfumul unui trandafir sau frumusețea dată de structura sa armonioasă, de aranjamentul petalelor roșii sau galbene. Suntem uimiți de simetria formei unei orhidee sau a unui stejar majestos și totuși rareori ne punem întrebarea: ce se ascunde în spatele structurilor atât de bine definite ale lumii vegetale, cine învață natura să creeze forme atât de perfecte?

Înțelepți din toată lumea au susținut mereu ideea conform căreia fiecare plantă în parte, la fel ca și Universul în întregul său are ca lege de bază *Armonia*, adică integrarea echilibrată a tuturor componentelor Creației într-un Tot Divin. Astfel, aceste aspecte extrem de interesante pentru om au fost studiate de-a lungul vremurilor și cristalizate într-o știință fundamentală denumită geometria sacră.

Geometria sacră este o știință mai presus de matematică, ea nu se limitează la numere și calcule aritmetice, nu studiază corpurile geometrice ca figuri abstracte, ci teoriile sale se aplică practic întregii creații a lui Dumnezeu, identificând și analizând modele concrete cum ar fi forma hexagonală a fulgului de zăpadă, spirala cochiliei de melc, inflorescența dublu spiralată a banalei conopide.

Teoria care a pus bazele geometriei sacre s-a constituit în jurul noțiunii tainice a proporției divine, a numărului de aur dat de celebrul șir al lui Fibonacci. Astfel, numărul de aur (Phi) sau secțiunea de aur este numărul tainic după care au fost construite toate speciile de ființe, atât animale cât și umane. Acest raport numit simbolic "de aur" se regăsește în toate dimensiunile Creației, în proporțiile după care este structurat chipul uman, coarnele unui animal, amprenta

umană sau trupul unei furnici. Oamenii au fost fascinați de aceste proporții similare cu perfecțiunea și au pus frumusețea formei sau armonia unui chip pe seama existenței numărului de aur în structura sa. Astfel, s-a născut în Antichitate arta care dăinuiește și astăzi și uimește prin frumusețea și acuratețea cu care au fost modelate binecunoscutele statui grecești cum este cea a lui Venus. Se spune că, atunci când romanii au invadat Grecia antică, au fost fascinați de sculpturile lor și au încercat să le reproducă fără succes, deoarece nu cunoșteau faptul că sculptorii respectaseră în procesul creației, proporția de aur, care le-a dat acea simetrie și perfecțiune a formelor.

Dacă ținem cont de aceste aspecte și începem să descoperim câte puțin din misterele ascunse în întregul macrocosmos, dar și în microcosmosul ființei, realizăm faptul că Universul provine dintr-o armonie perfectă și o ordine arhetipală, nicidecum din haos sau dezordine, cum susțin unii. Astfel, proporția de aur nu este altceva decât expresia convertirii matematice a infinitului în finit, pentru a putea fi, în acest mod, perceput de mintea umană și pentru ca noi să vedem dimensiunea reală atât a Universului, cât și a forței care l-a creat.

Proporția divină se regăsește în toate cele patru regnuri, mineral, vegetal, animal și uman, dar mai mult decât atât, ea este prezentă în misteriosul spațiu cosmic: și o descoperim cu ușurință în coloratele galaxii în formă de spirală.

Totodată, un alt aspect prin care natura ne uimește sunt formele sale discontinue, construite pe principiul părții care reproduce la scară întregul. Acest fenomen, denumit generic fractal, este o adevărată încântare atunci când îl descoperim în inflorescența unui brocoli, care evidențiază structuri fractalice foarte fine, fiind alcătuită din "floricele" care reproduc extrem de bine întregul la scară mică. Este revelator să realizăm cum natura ne surprinde prin jucăușenia cu care aranjează formele în astfel de structuri a căror frumusețe depășește cu ușurință creativitatea limitată a omului.

Cu toate acestea, pentru a putea fi pe deplin conștienți de armonia și complexitatea pe care Universul, și implicit natura, ni le oferă, este necesar să renunțăm la dualitatea specific umană prin care percepem Creația. Întrucât avem o existență finită, realitatea percepută de om este una a polarităților. Noi nu ne vedem ca fiind parte a unui Întreg divin și de aceea suntem mereu în căutare de ceva. Prin simpla descoperire a legii care guvernează Universul nostru finit și care ține de geometria sacră, putem învăța să vedem Unitatea. Astfel, noi trebuie să înțelegem că suntem parte a unui Tot divin, a lui Dumnezeu și că, la fel ca și fractalii, noi înglobăm la scară mică tot ceea ce reprezintă Universul la scară largă, suntem o copie în miniatură a Infinitului, un microcosmos într-un macrocosmos. Iar proporția de aur nu este altceva decât tot ceea ce există în materie și dincolo de ea, este indiciul pe care Dumnezeu ni-l dă pentru a descoperi adevărata noastră natură interioară, cine suntem cu adevărat și ce este acel ceva pe care cu toții îl căutăm.

Haideți, deci, să pornim în minunata călătorie a descoperirii de sine prin intermediul geometriei sacre aplicate la realitatea înconjurătoare. Aceasta este o călătorie care va deschide noi porți ale cunoașterii și care ne va ajuta să ajungem un pic mai aproape de Dumnezeu...

Acum că știm în ce constă Armonia naturii, hai să pășim cu încredere pe străvechiul Camino și să ne lăsăm purtați de "Spiritul pelerinului" și să descoperim, unii, sau să redescoperim, pentru alții esența "Vieții în Armonie".

În 2017, atunci când am "descoperit" pentru prima dată Camino, trebuie să recunosc asta, am pornit din pură curiozitate. Se pare însă că acel moment nu a fost ales de Univers întâmplător. Se pare că în acel moment Universul a constatat că sunt pregătit să deslușesc tainele Camino.

Deci un lucru trebuie reținut din asta: Universul, atunci când sunteți ași de a intra în acest proces misterios al înțelegerii "armoniei", vă va scoate în cale căile de a vă ajuta să vă regăsiți calea spre *Tot*, calea spre *Armonie*.

În ce constă armonia cu Universul?

Interacționând cu oamenii din jurul meu, mi-am dat seama că foarte puțini trăiesc având credința sinceră că totul se întâmplă spre armonia lor și a întregului Univers. Din punctul meu de vedere, chiar și dacă această credință ar fi falsă (cu toate că este cât se poate de adevărată), tot merită să o integrezi în viața ta de zi cu zi și să trăiești aliniat cu ea.

Vibrațiile energiei tale nu sunt limitate în timp și spațiu. Nu există timp și spațiu în univers unde influența noastră nu va fi simțită. Tot ceea ce spunem și gândim, se răspândește în toate direcțiile la frecvența nominală. Apoi aceste vibrații interacționează cu alte valuri care au o frecvență similară și, amplificate, se întorc înapoi la noi. Indiferent dacă atragi energii bune sau rele pentru tine, depinde de energia pe care o radiezi.

Armonia cu universul începe din momentul în care contactați Sursa Universului - Marea Conștiință creând Realitatea (Matricea Universală Divină). Dacă doriți cu adevărat să vă armonizați energia cu toate vibrațiile pozitive din lume, trebuie să faceți doar un singur lucru: Conectați-vă la Conștiința Divină! Este întotdeauna disponibilă și este mai aproape decât credeți.

Este ciudat să privim că unii oameni neglijează această forță puternică și chiar se împotrivesc gândului că o pot folosi pentru a atinge obiective frumoase. E posibil ca doar gândul unei prezențe divine este oarecum străin pentru unii dintre noi și chiar ar putea genera amintiri înfricoșătoare, sau este prea abstractă, sau prea dogmatică și astea să îi îndepărteze de acceptarea existenței unei asemenea "prezențe" în viața noastră materială.

Oricare ar fi motivul, mulți oameni au o prejudecată împotriva întoarcerii la această forță, și prin urmare, pierd o șansă reală de a rezolva probleme, de a crea armonie între ei și întregul Univers.

Dacă vă adresați, sau nu, acestei conștiințe divine, sursei iubitoare, forței creative a universului, este afacerea dvs. Dar fiecare dintre noi are o legătură cu această Conștiință.

Sunteți o inimă și un suflet sacru, o manifestare a intenției divine, cu sau fără voia voastră. Minte Supremă a întregului Univers continuă să vibreze în interiorul și în jurul vostru. Cu cât vă adaptați mai mult energiile la "bătaia inimii atotputernice", cu atât mai mult vă veți revărsa în fluxul fericirii universale. Cu cât recunoașteți cu mai multă sinceritate această parte a personalității voastre, atât la nivelul conștiinței dar și la nivelul energiilor, cu atât mai multă claritate este prezentă în tot ceea ce faceți. Atunci când o persoană locuiește în armonie cu intenția iubitoare a universului, acea persoană dobândește claritatea viziunii, puritatea intențiilor și începerea creativă în acțiune.

Și o concluzie finală

Armonia este cheia evoluției noastre spirituale. Dar pentru a accesa această "armonie" trebuie să faci dovada că ești pregătit să o "atingi". De foarte multe ori avem senzația că am

descoperit ce este armonia, dar cu ocazia primei certe realizezi că ceea ce tu credeai că e armonie, e de fapt o biată "fata Morgana".

A fi pregătit să accezi la "armonie" înseamnă, după părerea mea, să înțelegi sensul profund al Poruncii: "*lubește-ți aproapele ca pe tine însuți*" (Matei 22), și dacă ai pătruns taina acestei porunci, te poți declara apt pentru a accesa armonia.

Există numeroase căi de a pătrunde această taină: meditația, Yoga, studierea Bibliei cu un mentor, dar cel mai important lucru este să reușești să te redescoperi, să reușești să identifici sâmburele divin existent în fiecare dintre noi. Acesta ar fi primul pas, al doilea pas este să menținem legătura cu el, scânteie divină este calea de comunicare directă cu Divinitatea.

Ei bine, eu personal nu am apelat nici la un mentor în ale Creștinismului, nici la meditație și nici la Yoga ci am descoperit Camino. Camino a apărut în viața mea ca ceva ce a constituit în 2017 drept o curiozitate. Interesant, în 2017 am văzut o reclamă a cărții "Camino", scrisă de Shirley MacLaine, renumita actriță. Camino este, de altfel, una dintre cele mai importante cărți ale mileniului al III-lea, în care ne este prezentat pelerinajul făcut de Shirley la Santiago de Compostella, Spania. Sincer, nu am citit cartea nici măcar acum, dar subtitlul: "O călătorie a Spiritului", mi-a atras curiozitatea.

Până la acea dată nu știam nimic despre Camino, nici măcar că există. Ei bine, în 2 luni eram gata de plecare. Așa am ajuns eu pe Camino. Ei bine, Camino este "puntea" pe care dacă o treci, pășești în "Armonie". Vedeți, pe Camino merg mulți oameni, unii pentru că e "cool" să spui că ai mers pe Camino, alții doar din habotnicie religioasă, alții pentru că e o vacanță ieftină, iar ... alții pentru a se reconcilia cu ei înșiși.

A te reconcilia cu EU-I tău interior, este punctul de plecare în aventura de descoperire a armoniei cu tine și implicit cu tot ce ne înconjoară și, de ce nu, cu Universul din care facem parte.

Pe Camino am descoperit faptul că nimeni nu îmi vrea răul, că nimeni nu e împotriva mea. Tot ce ni se pare a fi un afront adus nouă, nu e decât ceva ce afectează propriile "standarde", dar și faptul că fiecare din noi se găsește pe un anumit nivel evolutiv spiritual.

În 2017, la un moment dat am participat la o slujbă de Misa ținută de doi preoți polonezi, pelerini și ei. La sfârșitul slujbei, vine momentul împărtășaniei. În biserică eram doar eu și o doamnă. Aceasta primește rondeaua, dar când ajunge la mine, preotul mai bătrân refuză să mi-o dea, deoarece nu eram de rit romano-catolic, moment în care mă dezlănțui și încep scandalul în biserică. Scandalul continuă și pe drum. Eu le strigam că îi voi reclama la Papă, că voi cere să fie răspopiți. Ei răspundeau că nu înțeleg engleza. Circul continuă până în momentul în care ei intră într-un restaurant. După 2 zile, îi reîntâlnesc. Erau împreună cu doamna de beneficiase de împărtășanie. Ședeau rezemați de un podeț și se odihneau. Îi văd, și decid să îi ignor. Trec pe lângă ei cu capul întors în altă parte. Fac câțiva pași și realizez că gestul meu nu e cel mai potrivit, așa că mă întorc, îmi cer scuze pentru "tărăboiul" făcut de mine cu câteva zile în urmă și dau să plec. Atunci preotul bătrân, cel care îmi refuzase împărtășania, scoate o brioșă din rucsac și mi-o oferă. Bineînțeles că o refuz, dar preotul insistă. O iau, ne strângem mâinile și plec, nu înainte de a ne ura Buen Camino.

Aici 2 lucruri sunt de remarcat: faptul că eu mi-am recunoscut greșeala și mi-am cerut scuze, dar și faptul că preotul bătrân și-a dat seama că toți suntem fii Divinității, indiferent de religia pe care o declarăm aici pe pământ.

Din acel moment am plecat "ușurat" de o povară pe care singur mi-am "pus-o în spate".

Vedeți, acesta a fost momentul în care am realizat ce înseamnă "armonia" și mai ales ce minunății poate aduce ea în viața fiecăruia dintre noi.

De aceea spun, ca să identificăm "armonia" trebuie să fim pregătiți să o accesăm. Poate dacă nu aș fi fost singur pe Camino, acest "declin" nu s-ar fi produs.

Așa că, vă invit să descoperiți momentul în care Porunca din Marcu 22: "*Să iubești aproapele tău ca pe tine însuși*" începe să funcționeze.